

Bistriške tačke

GLASILO KD SLOVENSKA BISTRICA
Številka 01/2018

Tekmovanje v klasiki 2017

Problemi obanalnih žlez pri psu

Pasma: Cane Corso

Uvodnik

Pred pisanjem tokratnega uvodnika, sem se lotil pregleda načrta za preteklo leto. Nismo izvedli revolucije, le evolucijo. Za prvo glede na veselo in prijateljsko vzdušje v društvu, tudi ni bilo potrebe. Pri delu smo zgolj nadgrajevali že utečene aktivnosti. Spomladanske so bile opisane v prejšnji številki, zato tokrat več o aktivnostih druge polovice preteklega leta.

Z njimi smo začeli konec avgusta z vpisom v jesenski tečaj šolanja psov. Še pred uvodnim sestankom smo na društvu gostili televizijsko ekipo 4 tačke, ki je pripravila zanimiv prispevek o naši zgodovini in tekočem delovanju. Ob tem so v oddaji povabili lastnike psov v jesensko šolo. Vpis je bil po običaju 1 torek v septembru. Tečaje so vodili: Minca Male (mala šola), Uroš Dežman (osnovna šola) in Eva Veler (agility).

Med množico dogodkov na začetku druge polovice leta ne smemo prezreti mednarodne tekme v Obediencu, ki smo jo gostili sredi septembra. Združili smo prijetno s koristnim in se lepo zabavali. Podrobneje v članku, ki ga je prispevala vodja komisije za Obedience ga. Staša Pardubsky.

Anja je skupaj z Matejem poskrbela za naše tekmovalce. Pridno so obiskovali regijske tekme in delo kronali na tekmi za državno prvenstvo. Še enkrat čestitke

vsem. Anjino delo in uspehe tekmovalcev je v prisrčnem prispevku predstavila Bojana Pučnik.

Finalna tekma za pokal Vomar je letos potekala konec oktobra v toplem vremenu. Izpeljana je bila rutinsko, kot tudi skupna domača zmaga.

Po krajšem premoru Anja s člankom o analnih žlezah, nadaljuje serijo prispevkov o zdravju in negi psov.

Tudi tokratna številka ne more brez poročila o obisku na okoliških šolah. Tokrat so bila dekleta v OŠ Črešnjevce. Prispevek je pripravila Katarina.

Bojana kot sveže odkrit pisateljski talent v zaključku revije predstavlja pasmo Cane Corso.

Ob koncu vam želim vse dobro v novem letu in čim več uric preživetih z vašim štirinožnim prijateljem.

Vsi skupaj se vidimo na občnem zboru, ki bo v prostorih društva v petek 23. februarja ob 17.30 uri .

Vljudno vabljeni.

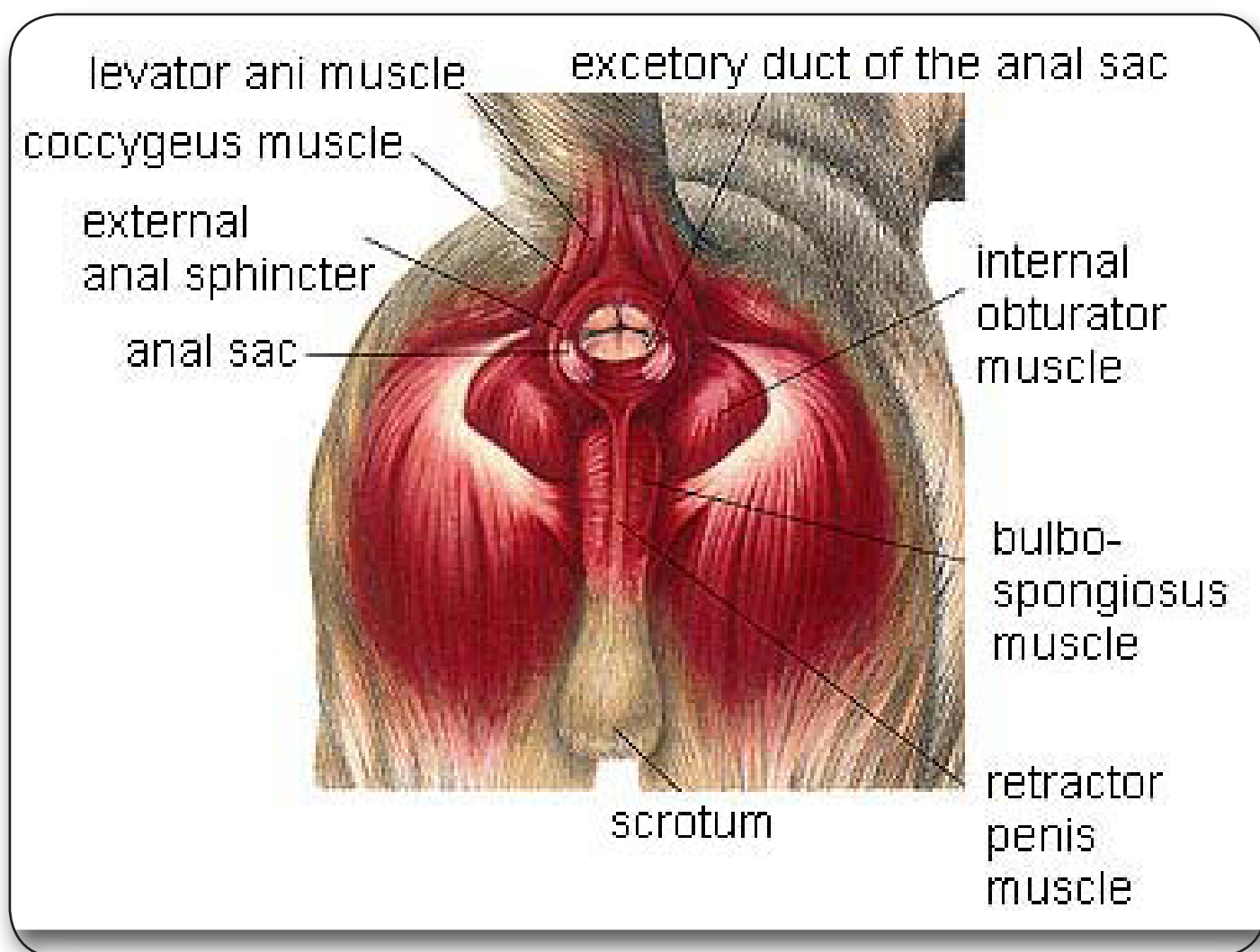
Problemi obanalnih žlez pri psu

Ko se naš pes pogosto drsa z zadnjo platjo po tleh, se grize okoli repa so za takšno obnašanje največkrat krive polne prianalne vrečke.

Takšno obnašanje največkrat spremlja še praskanje po celem telesu in stresanje z ušesi. Vse to povzroča pri psu razburjenost, draženje in ga spravlja ob živce. Perianalni vrečki ležita tik ob analnem sfinktru. Med evolucijo psov

so te vrečke izgubile prvotni namen, ki je bil namenjen označevanju terena.

Z vsebino vrečk, ki je sicer močnega ostrega vonja, so psi označevali svoj teren. Izloček je pri vsakem psu svojevr-

sten, kot prstni odtis pri ljudeh. Ko pes nima težav se vrečke same praznijo saj jih kompaktno blato samo iztisne. Včasih, ko je pes v situaciji, ko je močni prestrašen ali pod adrenalinom se lahko vrečki izpraznita tudi hote. Vsebina normalne, zdrave vrečke je vodene strukture in svetlo rumene, do svetlo bež barve, z značilnim, vendar ne pretirano intenzivnim vonjem.

Težave se pojavijo kadar se vrečke ne praznijo samodejno in začne vsebina v njih zaostajati. Takrat se povečata in povzročata pri psu nelagodje, kasneje tudi bolečino. Zaradi tega lahko pride do vnetja in bakterijske infekcije. Zamašena analna vrečka je polna gostega rjavega ali sivega sekreta, ki se pri vnetju prelevi v kremasto rumeno ali zelenkasto vsebino. V primeru, da ob vnetju nastane tudi absces, pa je v vsebini vrečke moč najti tudi kri in gnoj.

V odvisnosti od vnetja, ognjoka ali celo nastale rane zaradi predrtega ognjoka, se pri živali srečamo z različno intenzivnimi bolečinami okrog zadnjika, srečamo se s težavami z iztrebljanjem, z vnetjem kože v predelu zadnjika, pojavi ta pa se lahko tudi povišana telesna temperatura in sprememba splošnega stanja živali.

Če se vrečki ne praznita sami jih je potrebno pravočasno ročno izprazniti, kar zaupajte svojemu veterinarju. Tega

se lahko lotimo tudi sami, vendar je treba vedeti, da je to poseg, ki zahteva kar nekaj znanja in izkušenj, zato ga je bolje prepustiti izkušenemu veterinarju ali veterinarskemu tehniku. Praznjenje vrečk mora biti izvedeno brez uporabe sile, nežno, tako da ne povzroča bolečine pri psu. V najslabšem primeru, ko ponavljajočih se ognjokov, vnetij ni in ni konec, se lahko odločimo za kirurško odstranitev žlez. Za slednjo se dejansko odločimo le v skrajnih primerih, oziroma, če so v žlezi prisotne kakršnekoli tumorozne spremembe. Po odstranitvi žlez so namreč mogoči zapleti, kot so nesposobnost zadrževanja blata ali nenehno siljenje na blato z minimalnim odvajanjem ali celo brez njega – nedvomno neprijetno tako za psa, kot za lastnika. Obstaja velika možnost okužbe operativne rane saj leži le ta v neposredni bližini anusa (odvajanje iztrebkov, ki lahko okužijo rane). Pes mora po takšnem posegu obvezno nositi zaščitni ovratnik, da si zobmi ne razgrize šivov in prejemati antibiotično terapijo.

Pogoste težave z analnimi vrečkami so velikokrat povezane s preobčutljivostjo živali na hrano ali okolje. V tem primeru je seveda na prvem mestu smiselno odkriti vzrok, ga odpraviti ali vsaj omiliti. Psu izberemo primerno hrano in skrbimo, da je iztrebek vedno primerne trdote.

Tretje OB tekmovanje v Sloveniji

17. 09. 2017 je KD Slovenska Bistrica gostila tekmovanje v disciplini FCI Obedience.

Tekmovanje je organizirala mlada Podkomisija za Obedience pri KZS. Hkrati je tekmovanje poteklo v sodelovanju z avstrijskimi kolegi, saj je predstavljalo tretjo tekmo petega pokala Štajerske, kar je privabilo tudi številčno udeležbo avstrijskih tekmovalnih parov.

Dogodek je kljub slabim vremenskim razmeram odlično uspel. Kislo in spremenljivo vreme je več kot nadomestila prijaznost in ustrežljivost članov KD Slovenska Bistrica, ki so s svojim delom prispevali k organizaciji tekmovanja in s tem pripomogli tudi k razpoznavnosti discipline FCI Obedience v Sloveniji. Na tekmovanju je sodelovalo kar 16 tek-

movalnih parov iz Slovenije in sosednje Avstrije. Veseli pa smo bili tudi podpore lepega števila gledalcev.

Tekmovanje se je odvijalo v dveh uradnih razredih (OB1, OB2), razred začetnikov (OB-Z) pa je bil sojen kot 4fun. Na prireditvi je sodila italijanska sodnica Anaela Tuzzi, kot stevarda pa sta prireditev vodili Maja Ožbolt in Beate Stradner.

V razredu OB začetniki je zmagala Eva Čepin z Inishfree vom Mehrental, v razredu OB1 je na najvišjo stopničko stopila Gerti Groessinger z Stoffl of Magic Melody, v razredu OB2 pa je slavila Jana

Dretnik z Kwikbrie from Doggone Borders.

Rezultati po razredih

OB Začetniki:

1. mesto – Eva Čepin z Inishfree vom Mehrental
2. mesto – Andrea Prietl z Merlin vom Gablitztal
3. mesto – Dennis Hasenauer z Arthur of the Austrian Aussies

OB 1:

1. mesto – Gerti Groessinger s Stoffl of Magic Melody
2. mesto – Andrea Weingant s Kiro
3. mesto – Ursula Teschl z La Vie vom Saggautal

OB 2:

1. mesto – Jana Dretnik s Kwikbrie from

Doggone Borders

2. mesto – Nicola Oellrich z Bluna du Bois des Buis

3. mesto – Andrea Weingant z Golden Mountain Springs Ardent Alice

Zaključimo lahko, da obedience v Sloveniji postaja vse bolj popularen, slovenski tekmovalci pa se lahko kljub kratkemu času treninga obedience pohvalijo z lepimi rezultati. Prav na tokratni tekmi je uspelo Jani Dretnik s psičko Brie doseči odlično oceno in pogoj za najvišji tekmovalni razred - OB3.

Ob tej priložnosti se člani Podkomisije za Obedience še posebej zahvaljujemo vsem članom KD Slovenska Bistrica za vso pomoč, gostoljubnost in topel sprejem!

Slike: Barbara Horvat

Jesenska agility sezona

Tudi to jesen smo agilitaši pridno trenirali. V nadaljevalnem tečaju sta znanje nadgrajevali dve tečajnici, ki sta spomladi obiskovali začetni tečaj.

Veliko časa smo posvetile tehnikam vodenja psa skozi različna zaporedja ovir kot tudi izpopolnjevanju izvedbe posameznih ovir. Obe sta lepo napredovali in se bosta naslednjo pomlad začeli pripravljati na prvo uradno tekmo.

Tečaj smo sredi oktobra popestrili z udeležbo na finalni 4Fun agility tekmi na KD Maribor, ki jo organizirajo predvsem z namenom druženja in kot priložnost za začetnike, da se pred uradnimi tekmami preizkusijo na bolj sproščenem dogodku. Tokrat je na tekmi sodelovalo kar 6 psov iz našega društva. Poleg obeh tečajnic so se tekme udeležili tudi Nataša s Pino, Živa z Luno, Damjan s Cassy in jaz z Neli.

Tekmovali smo v različnih kategorijah in kar 4 si so posegli po najvišjih mestih. Obe tečajnici sta tekmovali v kategoriji A1 medium, kjer sta Barbara in Rina dosegli 2. mesto, Ema in Sea pa 3. Za oba para je bila to prva tekma, zato so njihuni rezultati še toliko bolj navdušili. Živa z Luno in Damjan s Cassy sta tekmovala v kategoriji A1 large, kjer sta se Živa

in Luna uvrstili na 1. mesto. Cassy in Pini, ki jo je v kategoriji A1 small vodila Nataša, ni uspelo pristati med najboljšimi tremi, a sta se kljub temu dobro odrezali. Z Neli sva v jumping open small končali na 3. mestu. Po tekmi smo druženje nadaljevali s kostanjevim piknikom, KD Maribor pa se iskreno zahvaljujemo za povabilo.

S koncem novembra smo sezono zaključili, spomladi pa z veseljem pričakujemo nove tečajnike, da se nam pridružijo na treningih in novih izzivih!

Obisk Osnovne šole

V torek, 14. novembra sva se jaz, Katarina Grilj, in Eva Veler odpravile v Osnovno šolo dr. Jožeta Pučnika na Črešnjevcu.

Tam so imeli tehnični dan, del katerega je za učence 1. do 3. razreda bil tudi najin obisk.

Vreme je bilo lepo, zato smo dejavnosti opravili kar na šolskem dvorišču. Eva je najprej predstavila agility z besedami in nato sta skupaj s psičko prikazale vse skupaj na majhnem poligonu.

Poleg nje je poskusilo voditi psičko čez poligon tudi nekaj učencev, ki so bili pri tem bolj ali manj uspešni, vsi pa polni veselja in navdušenja. Nato sem povedala nekaj malega o disciplini v kateri tekmujem – klasiki. Z mojo psičko Tiso sva tudi prikazali nekaj vaj iz poslušnosti in za tem otroke še posebej navdušili s

tricki, ki sva se jih naučili doma.

Na koncu so nekateri še pobožali psički in postavili kakšno vprašanje. Vsekakor sva dobili občutek da so v tej slabi uri učenci res uživali in spoznali veliko novega.

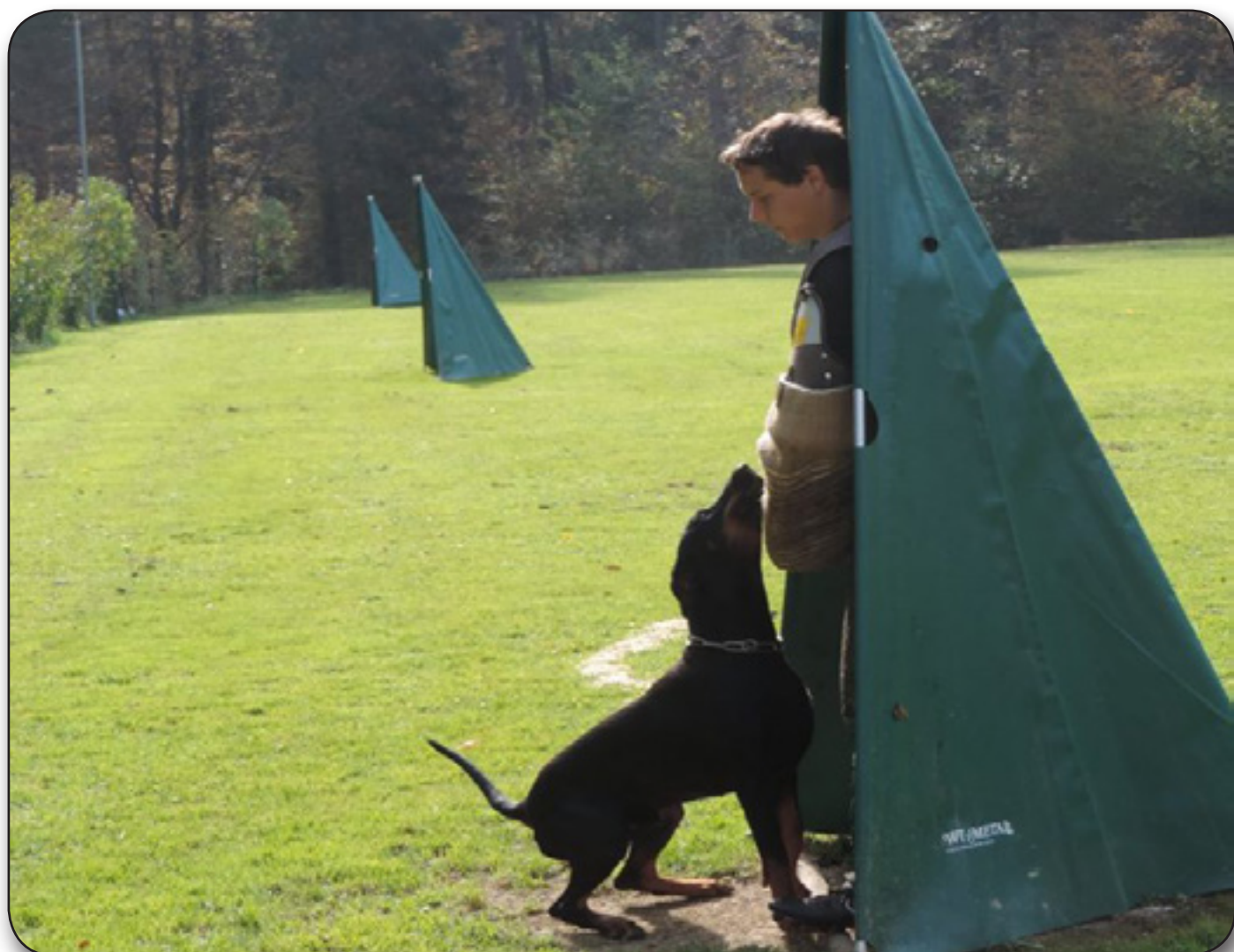

Tekmovanje v klasiki 2017

Kdo bi si mislil, da bomo kdaj tako uspešni in to mi, po IPO-A?!

I mammo Mašo, ki je na državni tekmi v Mariboru osvojila 1. mesto, Walterja zmagovalca skupnega seštevka pokala Vomar in tretjega na tekmi v Mariboru ter Ulo (s tekmovalnim imenom Astro), ki je bila v skupnem seštevku tekem za pokal Vomar 2017 tretja in druga na zadnji, državni tekmi v Mariboru.

Najbolj mi je ostala lepo zapisana zadnja tekma, pa ne zaradi tega, ker je bila zadnja, tudi ne zaradi tega, ker smo bili tekmovalci KD Slovenska Bistrica absolutni zmagovalci, pač pa zaradi tega, ker je tekmo sodila takšna sodnica. Naša kolegica Nataša, ki je mimogrede polna informacij, nam je povedala, da je tekmo

na tem nivoju sodila prvič, ampak «kapo dol» za njeno strokovnost in pozitivno energijo, ki smo se je nalezli vsi!

Prvič na tekmi nisem slišala samo kritike, torej tega, kar bi moral pes/psica naredit boljše, za vsakega od nas je imela pohvalo ne glede na to, če si končal tekmo na zadnjem ali prvem mestu.

Tako je za našo zmagovalko povedala: «Izredno lepo sodelovanje med vodnikom in psom», ja, kako bi pa bilo drugače, če sta bili pa prvi!?

Za drugo uvrščeno na tekmi je povedala v smehu : «Bila je najbolj »skuliran« pes na tekmi». Kdo bi si mislil Cane Corso?

Tretje uvrščen Walter je bil deležen pa naslednjega komentarja:«Na trenutke izredno lepo izvedene vaje za pasmo, ki je zelo zahtevna za učenje!»

Seveda kot vsi vrhunski tekmovalci imamo tudi mi za sabo svojo vrhunsko tehnično ekipo in to so:

Anja, ki poskrbi za administrativne zadeve (prijava na tekmo, registracija na tekmi,...), da smo lahko tekmovalci res osredotočeni samo na prihajajoče tekme. Anja je tudi naša saniteta, nudi psom zdravstvene storitve (praznenje analnih žlez, masaža pred in po tekmi,...) Alenka je kot naš Leksaurin, razen Sašota, jo vsi drugi rabimo. Ona skrbi za psihično stanje vodnikov in tudi preveri, če imamo

v žepu vrečko za pasje iztrebke, v izogib diskvalifikaciji.

Marko, on pa strmi k izboljšavam. Je mnenja, da še nismo dosegli platoja, še je rezerve, pravi, predvsem v vodnicah! Zato pripravlja, zaenkrat, osnovni tečaj, mogoče bo tudi nadaljevalni, če se bo izkazalo, da bo potreben, naslov pa bo: »Kako postati sodnikom prijazna vodnica?« Pravi, da premalo delamo na govoricu telesa!

Naj še zaključim... Lepo smo se imeli na tekmah, veliko je bilo smeha, veselja ob stopničkah, ne glede na to ali je na njih stala Maša, Walter, Ula ali Tisa. Neverjeten občutek pa je bil, da smo se na zadnji-državni tekmi v letu 2017 lahko veselili za vse 3 naše kosmatince po IPO-A! Veliko nam pa pomeni, da imamo v svoji sredini še Katarino in Tiso, ki sta v Ljutomeru stale na stopničkah in to po Bbh-ju!

Sami še nimamo dovolj poguma, da bi naredili B izpit in zato jo še verjetno toliko bolj občudujemo.

Seveda pa vabimo v našo sredino tudi tekmovalce višjih razredov. Naj vam ne bo nerodno, če boste na tekmi kdaj zadnji, pogledjte nas, kam nas je pripeljal prvi poraz? Ja, med zvezde!!! :)

Cane Corso

Kljub temu, da večina zaradi imena pasme misli, da Corso prihaja iz Korzike, z njo pa nima nobene veze.

Poreklo Cane Corse izvira iz celinske Italije in je bližnji sorodnik Neapeljskega mastifa. Oba izhajata iz t.i. rimskega molosa oz. rimskega vojnega psa »Canis Pugnax«. Beseda Corso v imenu pasme označuje močnega in energičnega psa, po vsej verjetnosti pa izhaja iz latinske besede Cohors, ki pomeni varuha, zaščitnika. Kar sovpada z dejanskim delom, ki ga je Cane Corso nekoč opravljal – varovanje velikih posestev in farm.

V kolikor pogledamo še malo dlje v zgodovino Cane Corso izhaja iz Mezopotamskega molosa, tako kot večina mastifov. Praktično pa ni znano, kako točno je prispel na evropska tla. Ena teorija govori o tem, da je prišel preko Kitajske in Indije skupaj z Aleksandrom Velikim. Druga pa, da so Grki iz grško-perzijske vojne ob kolonizaciji Italije s seboj pripeljali pse, ki jih je Marco Polo označil za »velike kot osle«.

V starem Rimu se je pasma uporabljala za prirejanje bojev v kolosejih. Borili so se z tigri, medvedi, biki in s tem zabavali Rimljane. Po koncu rimskega imperija pa so jih začeli uporabljati za delo predvsem na posestvih v južni Italiji, v provincah – Foggia, Puglia, Bari in Campobasso.

Zaradi svoje agilnosti je Corso postal odličen delovni pes. Na prostranih pašnikih je zganjal in pazil živino, hkrati pa je na dolgi poti od pašnikov do mest, kjer je kmet živino prodajal, le tega spreminjal in tako kmeta kot živino ščitil pred morebitnimi tatovi in divjimi zvermi.

Po 2. svetovni vojni se je z modernizacijo farm prvotna vloga corsota izgubila in tako je pasma skoraj doživela izumrtje. Na srečo pa je bila na jugu Italije nekaj posameznikov, ki so se oklepali tradicije in še naprej delali s corsoti, kar je kasneje omogočilo ponovno obuditev pasme. V 80-ih letih 20. stoletja se je skupina privržencev pasme odločila za njeno ponovno oživitev. Psa, ki sta bila uporabljena v programu obuditve pasme sta Dauno in Tipsi.

Pasma je s strani FCI-ja priznana leta 1996, že dve leti prej pa jo italijanska kinološka zveza (ENCI) prizna kot štirinajsto italijansko pasmo.

Karakter in temperament

Je vdan in pogumen pes. Močno se naveže na lastnika in je zelo zaščitniški do

svojih najbližjih, sicer pa nežen in miren pes. Do tujcev je nezaupljiv in previden. Lahko je zelo teritorialen. Ker je to inteligenten pes, ga je razmeroma lahko izšolati, a je s šolanjem priporočljivo začeti kar se da zgodaj, dokler je še obvladljive velikosti. Ni primeren za neizkušene lastnike, s pravo vzgojo in veliko ljubezni pa je to odličen družinski pes.

Ujemanje z drugimi živalmi

S psi in mačkami lahko živi v mirnem sožitju, še posebej, če so skupaj že od malega. Z manjšimi živalmi pa mu že zaradi velikosti ne gre za upati.

Kompatibilnost z otroki

Z otroki je nežen in zaščitniški in nikoli agresiven. Zaradi njegove velikosti in moči pa ni priporočljiv za družine

z manjšimi otroki, saj jih lahko nehote poškoduje. Tudi z večjimi otroki ga je potrebno primerno in zgodaj socializirati, otroke pa naučiti razumnega in spoštljivega ravnanja s psom. Otroke vseh starosti pa naj med igro s Cane Corso vedno nadzira odrasla oseba.

Dlaka

Cane corso ima zelo kratko, gladko in gosto dlako, ki je na otip trda in groba. Zdrav in negovan kožuh ima naraven sijaj. Dlake tej pasmi malo izpada.

Nega

Zahteva minimalno nego, zato je primerna za lastnike, ki temu ne želijo posvečati prevelike pozornosti. Občasno krtačenje bo poskrbelo za odmrlo dlako, namesto komanja, ki bi vzdražilo njegovo kožo in spralo z nje naravna zaščitna olja, pa lahko psa enostavno zbršete z vlažno krpo ali brisačo, da odstrani to morebitno umazanijo. Redno pregledujte tudi oči in ušesa. Gobček je potrebno redno čistiti in brisati, saj se ta pasma precej slini.

Zdravstvene težave

Ta robustna pasma načeloma nima veliko dednih težav, kot vsi večji psi, pa je tudi Cane Corso izpostavljen predvsem boleznim sklepov, kot so displazija kolkov in komolcev ter izpah stegenice. Da bi se izognili tem težavam, mladička do dvanajstega meseca ne izpostavljajte daljšim aktivnostim, izogibajte se hoji po stopnicah in skakanja.

Vzgoja in trening

Že zaradi svoje moči in velikosti ni primeren za vsakogar. Potrebuje tako fizično in mentalno močnega in izkušenega lastnika, ki zna ravnati z dominantnimi psi. Šolanje naj bo odločno in dosledno, temelji pa naj na razgibanih metodah dela, saj se Cane Corso naveliča rutine. Sicer je to inteligentna pasma, ki je zelo dojemljiva in poslušna, a je z šolanjem priporočljivo začeti zelo zgodaj, najbolje takoj po prihodu mladička v dom.

Zahtevana aktivnost

Potrebuje veliko gibanja za vzdrževanje svoje močne, mišične zgradbe. Priporočljivo je vsaj 90 minut dnevne aktivnosti, idealno pa bi bilo še več. Poleg sprehodov vas bo Cane Corso rade volje spremljal pri teku ali pohodništvu.

Primeren bivalni prostor

Cane corso je primeren za stanovanje, če mu zagotovite ogromno količino dnevne aktivnosti zunaj njega. Idealna izbira bi bil večji ograjen vrt, lahko pa biva zunaj, če mu zagotovite primerno pribežališče pred slabimi vremenskimi razmerami. Zaradi kratke dlake ni primeren za zunanje bivanje pri nižjih temperaturah.

TEČAJI POMLAD 2018

KDAJ? Vpisi: 25.2. in 4.3.2018 od 09:00 do 11:00

Uvodni sestanek: 6.3.2018 ob 18:00

KJE? Prostori društva na Kuglu

**KINOLOŠKO DRUŠTVO
SLOVENSKA BISTRICA**

Informacije: 040 326 938

www.kinolosko-drustvo.com